

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jiřího Gottwalda ve věci

žalobce: **V. o. p.**
sídlem Ú. 39, X B.

proti
žalovanému: **Magistrát města Olomouce**
sídlem Horní náměstí 583, 779 11 Olomouc
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Ritterem
sídlem Riegrova 12, 779 00 Olomouc

- za účasti:
- I. **Š. D. s.r.o., IČO X**
t. K. 1221/2a, X O.
 - II. **Š. T. a. s., IČO X**
t. K. 1221/2a, X O.
obě zastoupeny advokátkou Mgr. Lenkou Novou
sídlem Václavské náměstí 813/57, 110 00 Praha 1
 - III. **C. a.s., IČO X**
Č. 2510/19, X P. 9 – L.
 - IV. **statutární město Olomouc**
sídlem Horní náměstí 583, 779 11 Olomouc
zastoupeno advokátem JUDr. Petrem Ritterem
sídlem Riegrova 12, 779 00 Olomouc
 - V. **S. ž., s. o., IČO X**
sídlem D. 1003/7, X P. 1
 - VI. **Z. k. O., z. s., IČO X**
sídlem K. 874/7, X O.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. SMOL/136502/2019/OS/US/Hla ze dne 10. 6. 2019, ve věci umístění stavby „Šantovka Tower“,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2019, č. j. SMOL/136502/2019/OS/US/Hla, **se zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeným rozhodnutím, které nabylo právní moci dne 28. 6. 2019, žalovaný v působnosti stavebního úřadu umístil stavební záměr pod souhrnným názvem „Šantovka Tower“ na pozemky parc. č. X, XA, XB, XC, XD a XE, vše v k. ú. Olomouc – město, stanovil podmínky pro umístění jednotlivých stavebních objektů a pro projektovou přípravu stavby.
2. Dne 12. 2. 2020 podal proti předmětnému územnímu rozhodnutí v. o. p. žalobu k ochraně veřejného zájmu podle § 66 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), jíž se domáhal zrušení tohoto rozhodnutí. Závažný veřejný zájem k podání žaloby shledal v kumulaci porušení řady právních předpisů a závazků z mezinárodních smluv, jež podle něj dosahuje intenzity popření samotných principů zákonnosti. Napadené rozhodnutí podle žalobce umísťuje stavbu, která může nevratně poškodit historické panorama města (Městskou památkovou rezervaci Olomouc), jakož i krajinný ráz, a dále ohrožuje zájem na zachování hodnot území chráněných Územním plánem Olomouc. To vše dle žalobce umocňuje fakt, že ve věci rozhodovali úředníci, o jejichž nestrannosti panují pochybnosti, neboť statutární město Olomouc, které je jejich zaměstnavatelem, uzavřelo s investorem smlouvu o spolupráci a veřejně záměr podporovalo. Současně s účinností od 1. 1. 2018 došlo k omezení účasti spolků v řízeních podle stavebního zákona a vyloučení přezkumu závazných stanovisek mimo odvolací řízení ve věci samé, takže nebylo možné dosáhnout nápravy opravnými prostředky ani správní žalobou.
3. Žalovaný požadoval odmítnutí žaloby, neboť žalobce podle něj neprokázal závažný veřejný zájem na jejím podání. Souhlasné závazné stanovisko orgánu památkové péče nevykazovalo podle žalovaného žádné zjevné vady a jeho nezákonnost nekonstatoval žádný k tomu kompetentní orgán. Žalobce svá tvrzení o nevratném poškození historického panoramatu města podle žalovaného neopírá o žádný exaktní důkaz. Zásah do krajinného rázu nebylo dle žalovaného třeba posuzovat, neboť územní plán obsahuje plošnou i prostorovou regulaci, soulad záměru s územním plánem byl řádně posouzen a úředníci nebyli podjatí.
4. Osoby zúčastněné na řízení I., II. a IV. podporovaly žalovaného, osoba na řízení zúčastněná VI. podporovala žalobce, osoby zúčastněné na řízení III. a V. se k věci nevyjádřily.
5. Krajský soud usnesením ze dne 24. 3. 2022, č. j. 65 A 18/2020-383 žalobu odmítl pro nedostatek aktivní procesní legitimace žalobce, toto usnesení však zrušil Nejvyšší správní soud (NSS) rozsudkem ze dne 24. 1. 2024, č. j. 1 As 174/2022-92, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Následně krajský soud znovu odmítl žalobu usnesením ze dne 20. 3. 2024, č. j. 65 A 18/2020-553, pro nedostatek aktivní procesní legitimace žalobce, avšak i toto

usnesení zrušil NSS, a to rozsudkem ze dne 29. 1. 2025, č. j. 1 As 146/2024-93 (dále „kasační rozsudek“), jímž současně opětovně vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

6. V kasačním rozsudku uvedl NSS tyto závěry:

„[73] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že silný ekonomický zájem města na výsledku řízení o umístění stavby plynoucí z možného velkého rozsahu jeho odpovědnosti ze Smlouvy o spolupráci a skutečnost, že se jednalo o rozsáhlý a kontroverzní záměr, ve svém souhrnu naplňují nadkritickou míru systémového rizika podjatosti. Ve věci tudíž rozhodovaly úřední osoby, které měly být podle § 14 odst. 1 správního řádu vyloučeny ze všech úkonů v řízení. To přitom platí také pro úřední osoby, které vydaly závazná stanoviska, a to bez ohledu na okamžik jejich vydání. Byly totiž součástí téhož úřadu a podílely se na jeho rozhodovací činnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2024, č. j. 9 As 184/2024 - 163, body 52 a 55).

...

[80] Nejvyšší správní soud si je vědom, že přezkoumává usnesení krajského soudu, jímž byla žaloba veřejného ochránce odmítnuta z důvodu neprokázání závažného veřejného zájmu. Jak již odůvodnil shora, tento závěr považuje za nesprávný a nezákonný, a naopak má za to, že stěžovatel závažný veřejný zájem prokázal.

[81] Současně však kasační soud považuje za nutné uvést, že systémová podjatost je v nynější věci natolik závažnou vadou správního rozhodnutí, že odůvodňuje jeho zrušení bez dalšího.

...

[86] S ohledem na specifika posuzování aktivní legitimace stěžovatele k podání žaloby ve veřejném zájmu a okolnosti nynější věci, v níž vada systémové podjatosti sama o sobě naplnila závažný veřejný zájem na podání žaloby, musí mít závěry Nejvyššího správního soudu k této vadě (v kontextu posouzení aktivní legitimace) nutně vliv na posouzení její důvodnosti (viz bod 84 tohoto rozsudku). Je proto namístě, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, aniž by se věcně vyjadřoval k dalším námitkám. Jejich případné posouzení by bylo s ohledem na subsidiární povahu správního soudnictví předčasné, neboť je musí nejdříve posoudit nepodjatý správní orgán, jemuž bude věc po zrušení napadeného rozhodnutí postoupena dle § 131 odst. 4 správního řádu, pokud si účastníci takového řízení tyto námitky osvojí a řádně je uplatní.“

7. Podle § 110 odst. 4 s. ř. s. je krajský soud vázán právním názorem vysloveným NSS ve zrušovacím rozhodnutí. Krajský soud proto v souladu s výše citovaným právním názorem NSS výrokem I. tohoto rozsudku žalobou napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť vydání rozhodnutí podjatým správním orgánem je podstatným porušením ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
8. Současně krajský soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrací věc žalovanému k dalšímu řízení, jemuž v souladu s výše citovaným závěrem NSS nezbyvá než postupovat podle § 131 odst. 4 správního řádu, tj. předložit věc nadřízenému správnímu orgánu, který usnesením pověří k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu. Tímto právním názorem je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
9. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť se jedná o úřad disponující mnoha právníky, přičemž využití žalobní legitimace dle § 66 s. ř. s. je výkonem úřední činnosti této instituce. Analogicky lze tak na posuzovaný případ vztáhnout judikaturní

závěr, že má-li podle výsledku řízení právo na náhradu nákladů řízení správní orgán, nelze mu přiznat právo na náhradu nákladů nepřevyšujících náklady běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS). Žádné náklady žalobce převyšující náklady běžné úřední činnosti se přitom z obsahu spisu nepodávají.

10. O náhradě nákladů řízení osob na řízení zúčastněných rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle nějž má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů jen v souvislosti s plněním povinností uložených soudem. Soud však těmto osobám v řízení žádné povinnosti neukládal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 17. února 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu